

Σχόλια στο Μήνυμα του Σίλο

Το Ιερό, η Εμπειρία και το Νόημα της Ζωής

Μαρτυρία προσωπικής εμπειρίας
και των σχετικών συλλογισμών κι ανακαλύψεων
γύρω από το ανθρώπινο

Μάρα Ρέπα
Κοινότητα Τρίτης
Διαδικτυακή συνάντηση Αθήνας και Τήνου,
Ελλάδα
7 Αυγούστου 2021
aeriko7@yahoo.com

Το Ιερό, η Εμπειρία και το Νόημα της Ζωής

Μαρτυρία προσωπικής εμπειρίας και των σχετικών συλλογισμών κι ανακαλύψεων γύρω από το ανθρώπινο

Αύγουστος 2021 – Μάρα Ρ.

Οι Συνθήκες

Σε μια συγκυρία βαθιάς κρίσης για την ανθρωπότητα και σε μια προσωπική συνθήκη ορίου κι απόγνωσης χωρίς κάπου διαφαινόμενη έξοδο από την οδύνη, αυτό που είχα πραγματικά ανάγκη ήταν ένα κέντρο που να με στηρίζει στη ζωή, ένα λόγο ύπαρξης, μια πηγή χαράς. Καθώς έχω περάσει χρόνια σε αυτό το «μπάρντο», μού είναι σαφές πως καμιά αγωνιώδης αναζήτηση και καμιά διανοητική απόπειρα δεν μπορούν να δώσουν απαντήσεις σε μια τέτοια ανάγκη. Το μόνο που μπορούσα να κάνω ήταν να παραμείνω προσεκτικός παρατηρητής μιας τέτοιας κατάστασης και να ζητήσω.

Τα Σημάδια

1. Το Ιερό

«Μάθε να αναγνωρίζεις τα σημάδια του Ιερού μέσα σου και έξω από σένα».

Στη μελέτη αυτής της φράσης από το Μονοπάτι που κάναμε με την Κοινότητα του Μηνύματος της Τρίτης στην Αθήνα, τέθηκε το εξής ερώτημα: «εμείς, το Ιερό πώς το έχουμε βιώσει; Ποιες ήταν οι συναισθητικές μας εγγραφές όταν κάποτε νιώσαμε πως είμαστε σε επαφή μαζί του; Πώς αναγνωρίζουμε πως είμαστε σε επαφή με το Ιερό, τι μας συμβαίνει;»

Κάποιες προσωπικές εγγραφές που φαίνεται πως περιγράφουν και τις κοινές μας εμπειρίες είναι: Σύνδεση, Άνοιγμα καρδιάς, Ένα με όλα, Αγάπη, Γαλήνη, Χαρά, Νόημα στη ζωή, Έμπνευση, παρουσία/βεβαιότητα ενός Θείου Σχεδίου, Προστασία, Ένωση με κάτι άλλο άφατο, επιστροφή στο Σπίτι.

Είδαμε ακόμα πως μας διευκόλυνε να έχουμε αυτές τις εγγραφές η παρουσία μας στη φύση, όπου είναι καθαρά τα αισθητηριακά ερεθίσματα κι η επαφή με το εσωτερικό μας κι όπου νιώθουμε χαλάρωση, έμπνευση, σύνδεση και μέρος ενός όλου.

2. Η Εμπειρία

Λίγες μέρες μετά, σε μια δύσκολη σωματικά κατάσταση, είχα μια ιδιαίτερη εμπειρία: Ήμουν ξαπλωμένη στο κρεβάτι, προσπαθώντας να ηρεμήσω το σώμα μου που είχε ταλαιπωρηθεί, εξαντλημένη από τον πόνο και την οδύνη που βιώνει καθημερινά εδώ και καιρό, με την αίσθηση του κλειστού μέλλοντος όπου δε διαφαίνεται βάσιμη ελπίδα αλλαγής προς βελτίωση και που παράλληλα δεν υπάρχει καμιά απάντηση για το νόημα όλων αυτών, ούτε το νόημα συνέχισης μιας ζωής σε ταλαιπωρία.

Σε αυτή τη δύσκολη στιγμή μεγάλης ανάγκης ένιωσα απρόσμενα κάτι να κινείται μέσα μου. Μια ενέργεια ζωντάνεψε στο παραγωγικό πλέγμα κι άρχισε να αναπτύσσεται από μόνη της. Από ένστικτο, το μυαλό σταμάτησε να ψάχνει να καταλάβει τι και γιατί συμβαίνει κι όλο το σώμα

σώπασε να ακούσει. Ανέβασα την ενέργεια πλέγμα το πλέγμα και σύντομα απλώθηκε παντού μέσα μου. Ήταν προστατευτική, στοργική, καθησυχαστική, συγκινητική, εμπνευστική.

Ένωσα πως βρισκόμουν εκεί που θέλω να είμαι. Σιγά σιγά δεν πονούσα πια, αλλά σημασία είχε πως, αν μπορούσα να ζήσω μέσα σε αυτή την ενέργεια, το αν πονάει το σώμα μου ή οι περιορισμοί του δεν είχαν πια καμία σημασία. Ήμουν στο σπίτι μου και μου ήταν σαφές πως σ' αυτό οφείλω να επιστρέψω. Σκεφτόμουν πως αυτή είναι η εμπειρία που θέλω να ζω, ξεπερνά την οδύνη του σώματος, τη διορθώνει, ή μάλλον καλύτερα την υπερβαίνει. Έχει νόημα.

Ένωσα την «παρουσία» μιας Δύναμης. Μιας δικής μου Δύναμης σε μια αυθύπαρκτη, ξεχωριστή παρουσία. Ήταν η εμπειρία μιας Δύναμης στην παρουσία της οποίας ένωσα να θέλω να ζω. Το σπίτι μου.

3. Το Νόημα της ζωής

Την επόμενη μέρα ήταν προγραμματισμένο το σεμινάριο του Εσωτερικού Οδηγού. Ανεξάρτητα με τις διανοητικές δυσκολίες σχηματισμού, μπορούσα να ακούω τις απαντήσεις του.

- Ποιο είναι το Νόημα της Ζωής μου;
- «Η Εμπειρία του Ιερού».

«Σπάνιες φορές αντιλαμβάνομαι το πραγματικό με έναν καινούργιο τρόπο και τότε κατανοώ ότι αυτό που βλέπω συνήθως μοιάζει με ύπνο ή μισοξύπνιο»

Μέσα από τις δικές μου μνήμες και τους στοχασμούς, τη σοφία που έχω διαβάσει ή την πίστη που με οδηγεί στη ζωή συντέθηκε εκείνη τη στιγμή με σαφήνεια μια κατανόηση που μου έδωσε νόημα και χαρά, που «κολλούσε», που υπερέβαινε και άφηνε χωρίς σημασία την οδύνη μου, που τα έδενε όλα σαν σε εκείνα τα κινηματογραφικά έργα με το κυνήγι του αρχαίου θησαυρού που εκείνο το κλειδάκι που μπαίνει στη χαμένη βάση του κάνει να αποκαλυφθεί η αρχαία πόλη, το κρυμμένο μυστήριο, το μεγαλείο των θεών μιας άλλης εποχής...

Ο Διαλογισμός

Στη μελέτη των σοφών για τη φύση του Αρσενικού και του Θηλυκού, της αρσενικής και της θηλυκής Αρχής, για κάποιους στο Αρσενικό αποδίδεται ο Νους και στο Θηλυκό η Ύλη. Ο Νους είναι ο άφατος υποκινητής και δημιουργός των πάντων, είναι όμως γεγονός πως χωρίς την Ύλη δεν έχει καμία δυνατότητα εκδήλωσης.

Με αυτό σε βάση, συλλογίστηκα πάνω σε μια κατανόηση με συγκλονιστική σημασία για τη ζωή μου:

Ερχόμαστε στη ζωή ως ανθρώπινα όντα για να μπορέσουμε να έχουμε εγγραφή του Ιερού, την εμπειρία του. Μια τέτοια εγγραφή μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο με τις αισθήσεις. Έτσι, «το νόημά που έχει η ζωή μου» δεν είναι άλλο από αυτήν την ίδια τη δυνατότητα εκδήλωσης και εμπειρίας του «θείου», του Ιερού. Έτσι απλά, χωρίς τις αγωνιώδεις αναζητήσεις και τις μεγάλες και περίπλοκες προσδοκίες που ο ανθρώπινος νους εικάζει.

Είναι αλήθεια πως για τον κάθε άνθρωπο αυτό που του προκαλεί την εμπειρία του Ιερού μπορεί να είναι διαφορετικό, είναι όμως ακόμα μεγαλύτερη αλήθεια πως η συναισθητική εγγραφή της Σύνδεσης, της Ένωσης, της Αγάπης, της Συγκίνησης είναι κοινή εμπειρία για όλους τους

ανθρώπους και το βίωμα αυτής της εγγραφής δίνει νόημα στη ζωή, όπως κι οτιδήποτε υπόσχεται την επανάληψη μιας τέτοιας εμπειρίας.

Η ανθρώπινη ζωή είναι αυθύπαρκτα πολύτιμη γιατί μόνο αυτή φέρνει «σε επαφή» με το Ιερό. Όσο μαθαίνω να αναγνωρίζω το Ιερό μέσα μου και έξω από εμένα τόσο εκπληρώνω το νόημα της ζωής μου και δεν είναι τυχαία η εμπειρία της πληρότητας, της σύνδεσης, της αγάπης και της χαράς σε αυτές της στιγμές. Ή της Έμπνευσης, όπου το Πνεύμα (εν πνέω) ρέει μέσα μας και του Ενθουσιασμού όπου ο θεός εκδηλώνεται στον άνθρωπο (εν Θεώ).

Με αυτήν την κατανόηση απέκτησε άλλο νόημα η σημασία που δίνει ο Σίλο στην Εμπειρία σαν το δρόμο για την βαθιά κι ουσιαστική εσωτερική αλλαγή. Και η σημασία της Ευχαριστίας, ως αναγνώριση της εμπειρίας του Ιερού και της αυξανόμενης εκπλήρωσης του νοήματος της Ζωής.

Ένωσα βαθιά ευγνωμοσύνη για όλα όσα μπορώ να νιώσω, τον αγέρα και τον ήλιο, το κρύο και τα καθαρά του χρώματα, την υγρασία και τις μυρωδιές της, το βαθύτερο σκοτάδι πριν την αυγή, τον πόνο και την ανακούφισή του, την οδύνη και την έμπνευση που την υπερνικά, τους καθημερινούς μικρούς θανάτους και την υπέρβασή τους.

Ένωσα βαθιά ευγνωμοσύνη για αυτό το καράβι, το σώμα μου, σε όλη την ψυχοφυσική του διάσταση που δικαιώνεται κάθε φορά που μεταμορφώνει τη δυσκολία της πυκνής του συχνότητας σε ομορφιά και δέος από έναν άλλο κόσμο. Και διαισθάνθηκα κι έναν σκοπό να εκπληρώσω εκεί, σε πείσμα των ορίων και σε αναγνώριση του Μεγαλείου του Ανθρώπου.

Κι εκεί μέσα στο χωρόχρονο μιας παγκόσμιας τραγωδίας κι ενός προσωπικού θρήνου απόκτησε το ανθρώπινο ον λόγο ύπαρξης στην ζωή των αισθήσεων παρά τον πόνο και την οδύνη που αυτές συνεπάγονται και παρά και πέρα από τα όρια που αυτές επιβάλλουν: ολόκληρος ο ανθρώπινος μηχανισμός των αισθήσεων στην εκπλήρωση του νοήματος της ζωής: την εμπειρία του Ιερού.

Βαθιά Ευγνωμοσύνη...